

Spjatoslav:
Božična.

*Jožef in Marija
gresta v Betlehem,
da bi bilo dobro
žalostnim ljudem.*

*Angeli na nebu
čakajo Boga,
tisoč zlatih zvezdic
plašno trepeta.*

*Dolgi zimski dnevi,
težka je ta pot,
Jožef in Marija
prošita povsod.*

*Kaj gosposke hiše,
kjer se vse blešči,
ko se božji Sinek
kot pastir rodi!*

*Jožef in Marija
šla sta v Betlehem
in prinesla srečo
žalostnim ljudem.*

B. K.:

Na sveti večer.

*Od streh nocoj dolge sveče vise
in mi pred juselcami klečimo;
naša srca kot plake sveče goré.
saj nocoj pride naš Gospod mimo.*

*In zunaj je mraz, a v naših je dušah toplo:
poslušamo, kdaj mu korak zašumi v snegu,
kdaj pride Jezus in se nam nasmehlja
in se nad nami razklene nebo.*

Spjatoslav:

Zlata zvezda gori gre . . .

*Zlata zvezda gori gre, Vstali so pastirji mladi. O, to ni večerna zvezda,
kakor sonce se blešči, »Kdo je pa to luč prižgal? tempeč Bog jo je poslal:
iz dežele jutrove Ali je večerna zvezda, božji sin na svet prihaja,
siplje luč na ose strani. ali jo je Bog poslal?« vse krivice bo zavrnil —*